

Posudek bakalářské práce

posudek vedoucího práce X		oponentský posudek		
Studijní program	Specializace v pedagogice			
Studijní obor	Německý jazyk se zaměřením na vzdělávání – Anglický jazyk se zaměřením na vzdělávání			
Název práce	Die Figur des Opponenten des politischen Regimes in der Erzählung <i>Der Tangospieler</i> von Christoph Hein			
Autor/ka práce	Tereza Zobalová			
Vedoucí práce	Doc. PhDr. Viera Glosíková, CSc.			
Oponent/ka práce	Prof. PhDr. Milan Tvrdík, CSc.			
Hodnocení práce				
Obsah práce	odpovídá názvu práce X	odpovídá s připomínkou	odpovídá s výhradou	neodpovídá názvu práce
Struktura práce	odpovídá zcela tématu X	odpovídá s připomínkou	odpovídá s výhradou	neodpovídá požadavkům
Formální úprava	odpovídá požadavkům X	odpovídá s připomínkou X	odpovídá s výhradou	neodpovídá požadavkům
Citace v práci	odpovídají normě X	odpovídají s připomínkou	odpovídají s výhradou	neodpovídají
Přílohy práce	vhodně doplňují téma	netýkají se tématu	jsou nevhodné k tématu	nejsou v práci uvedeny X
Seznam literatury	odpovídá tématu X	odpovídá s připomínkou	odpovídá s výhradou	neodpovídá
Počet stran práce	odpovídá požadavkům X	odpovídá s připomínkou	odpovídá s výhradou	neodpovídá požadavkům
Celkové zpracování tématu	odpovídá požadavkům X	odpovídá s připomínkou	odpovídá s výhradou	neodpovídá
Celkové hodnocení			vyhověl/a	nevyhověl/a
Doporučení k obhajobě			doporučuji	nedoporučuji

Připomínky, výhrady, zdůvodnění:

Bakalářská práce je psána německy a věnuje se próze *Der Tangospieler* současného německého spisovatele Christopa Heina. Tato povídka vyšla v druhé polovině roku 1989, tedy v době společensky a politicky velmi vypjaté, což způsobilo, že tento literární text vlastně poněkud zapadl. Jedná se přitom o jazykově brilantně napsané dílo, v němž dominuje nadčasové téma, v povídce zasazené do konkrétního prostředí bývalé NDR: režimní oponent, jeho možnosti a jeho význam.

Autorka BP představila spisovatele jako autora, který byl často občansky kritický k oficiální kulturní politice a tento kritický postoj je patrný i v jeho tvorbě. V další, zásadní fázi práce autorka analyzuje pojetí protagonisty a prostředí v Heinově próze na pozadí reálného společenského a politického života v NDR, ale také událostí tzv. Pražského jara a okupace Československa armádami Varšavského paktu, přičemž je zvýrazněné zvláštní postavení armády NDR.

Autorka bakalářské práce se v jednotlivých pečlivě vypracovaných analýzách (zejména v 6. kapitole) soustředila na protagonistu a jeho vztahy k dalším povídkovým postavám, a to na pozadí vztahu k dobovým společenským autoritám, popřípadě obecněji ke státu.

V povídce s reálnými faktografickými prvky je přisuzován mimořádný význam prostředí konkrétního ostrovu Hiddensee jako jakéhosi „azylu“ pro oponenty režimu. Autorka se při této příležitosti věnuje srovnání s románem *Kruso* (2015) od Lutze Seilera. Doporučila bych ovšem přistupovat k literárním kvalitám Seilerova díla trochu kritičtěji. V souvislosti s tématem práce se autorka ovšem právem soustředila především na tematickou rovinu literárních textů.

Tereza Zobalová se dobře zorientovala v ději povídky a románu, jakož i v rolích protagonistů. Některá hodnocení historických událostí v NDR a Československa 60. let, na jejichž pozadí se děj odehrává, jsou přiměřená a výstižná, jiná vyznívají poněkud zjednodušeně, doba byla podstatně složitější. I tak považuji bakalářskou práci za zajímavou a zdařilou. Ráda ji doporučuji k obhajobě.

Vytkla bych jen občasné formální nedostatky (nedodržování kurzivy v názvech literárních děl, v seznamu použitých zdrojů chybí u knih ISBN), vyskytují se překlady, někdy stylistické nedotaženosti, také však chyby gramatické a nedůslednost při používání interpunkce. Chyby jsem vyznačila do vytištěného exempláře BP.

Otázky k obhajobě:

1. Seilerův román vznikl téměř o čtvrtstoletí později než Heinova povídka *Der Tangospieler*. Inspirace Heinem v románu je jednoznačná, nezdá se Vám však podobnost v líčení atmosféry ostrova Hiddensee až nápadná.
2. Na s. 34 píšete, že protagonista povídky se na konci rozhodne „pro šťastný život ve lži místo nešťastného života v opozici k režimu“. Vaše formulace zní pěkně, ale nezdá se mi dostatečně přesvědčivá (i v opozici může být člověk šťastný a naopak) jako interpretační výsledek. Fakt, že se von Dallow vrátil ke svému působení na univerzitě, kde pracoval rád, nelze vysvětlit pouze zjednodušujícím tvrzením, že je oportunist, že zradil ideály (které možná ani neměl?) apod. Jaké další motivace mohl mít pro přijetí akademického místa, které musel dříve opustit?